

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **5676** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 05. 2011 г. по НАХД № 16071 / 2010 г., Софийски районен съд, НК, 109 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 23-2300888 от 16. 12. 2009 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на първоинстанционния съд.

На 25. 09. 2009 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област за спазване на трудовото законодателство в строителен обект „К. – Н.”, състоящ се от три халета за алуминиева и ПВС дограма в [населено място], при която е установено че [фирма], в качеството му на работодател, е допуснал на 25. 09. 2009 г. до работа лицето Д. П. Н., преди да му представи екземпляр от сключен трудов договор подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

На 05. 10. 2009 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма], в качеството му на работодател, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 63 ал. 2 от КТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав счита, че районния съд е формирал неправилни правни изводи, относно приложението на чл. 415в от КТ.

При формиране на тези изводи, Софийски районен съд, е приел че Н., е получил при постъпването си на работа трудовия договор от 24. 09. 2009 г. за който нямало данни, че е антидатиран. В същото време, районния съд не е отчел вписаното в декларацията на Н., че работи с работно време от 08 до 17.00 часа и посоченото в трудовия договор непълно работно време – 4 часов работен ден. В случай, че работника беше получил трудовия си договор преди извършването на проверката на 25. 09. 2009 г. същия щеше да е запознат с работното си време. Това сочи, че трудовия договор, е съставен след извършване на проверката от страна на служителите на инспекцията по труда, както и че уведомлението за сключения договор е изпратено на 25. 09. 2009 г., за което са налице писмени доказателства.

Съгласно чл. 63, ал. 2, от КТ, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1, като в случая е безспорно че уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, е връчено на Н. на 26.09.2009 г.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществуто на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление.

Въпреки това, решението на районния съд следва да се отмени и съответно наказателното постановление следва да се измени, тъй като още преди постановяването на съдебното решение от страна на СРС, е налице по-благоприятен закон, поради което районния съд, е следвало да приложи разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

В същото време, към настоящия момент е налице изменение на нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ (ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.), като вече е предвидена имуществена санкция в размер от 1 500 до 15 000 лв. за всяко отделно нарушение. Доколкото към момента на издаване на НП, размера на имуществената санкция е бил фиксиран единствено в размер на 15 000 лв. и без в НП да са изложени мотиви, утежняващи отговорността на жалбоподателя, поради което имуществената санкция следва да се намали до предвидения към настоящия момент законен минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град - II

касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 20. 05. 2011 г. по НАХД № 16071 / 2010 г., на Софийски районен съд, Наказателна колегия - 109 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2300888 от 16. 12. 2009 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., като НАМАЛЯВА размера на същата на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.